

תקות מנחם

גיליון מס'
*286

יו"ל עש"ק פר' בהר-בחוקות
כ"ו אייר ה'תשע"ב
הי' תהי שנת עליון בכל –
שנת תבוא עלינו ברכה

על סיומי הרמב"ם

נדפס מהספר "תקות מנחם" (ח"ג) שיו"ל בעז"ה על סיומי
הרמב"ם ע"פ - ב"קו" - שיחות והוראות כ"ק אד"ש מה"מ
מאת הרב יקותיאל מנחם שיחי ראפ

ע"פ ההוראה שקיבלתי מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שלי"ו, להדפיס ולפרסם הדברים הנאמרים בעז"ה בסיומי הרמב"ם,
להראות ולהוכיח הנראה לענ"ד בדרך אפשר, הקשר שבין שיעורי הרמב"ם לפרשה והתאריך שבהם נלמדו,
הנני מוציא לאור עלון זה לכבוד שבת קודש.

ואבקש מהקוראים שיעירוני בהערותיהם, ותודה מראש!

לחיות עם הזמן!

ספר זמנים – ד'

מחזור ל"א (ר"ת – "לכתחילה אריבער") שנה כ"ט (ר"ת - כל טוב)
בעז"ה יום ה' פרשת אמור ח"י אייר – ל"ג בעומר
הי' תהי שנת עליון בכל - שנת תבוא עלינו ברכה
סיום הלכות מגילה וחנוכה וכל ספר השלישי ספר זמנים
והתחלת ספר הרביעי ספר נשים הלכות אישות

פל"ג – פורים ל"ג בעומר

א. את הלכות מגילה וחנוכה התחילו ביום רביעי ערב ל"ג בעומר
ומסיימים למחרת יום חמישי – ל"ג בעומר, ויש קשר בולט ונפלא!
בין מגילה ופורים לל"ג בעומר;

מובא בטוש"ע או"ח בקשר הלוח ותאריכי השנה בהמשך לסימנים
א-ת ב-ש וכו' [שביום בשבוע שחל א' דפסח, באותו יום בשבוע
יחול תמיד תשעה באב, וביום בשבוע שחל ב' דפסח יחול תמיד חג
השבועות, ואד"ש מסביר בשיחות שענין הא' בפסח הוא הגאולה
ויציאת מצרים; והרי הגאולה הראשונה קשורה בגאולה האחרונה
ע"י משיח, "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות". והשלב
הבא והמטרה של יציאת מצרים היא בשביל מתן תורה חג
השבועות כנאמר "בהוציאך את העם הזה ממצרים תעבדון את
האלוקים על ההר הזה וכו"ו]. ואח"כ כתוב בסימנים שבאותו יום
בשבוע שחל פורים יחול תמיד באותה שנה ל"ג בעומר, וסימנך;
"פל"ג – ח"י אייר" ר"ת: פורים ל"ג בעומר [וז"ל הערת כ"ק
אד"ש מה"מ למכתב כללי דל"ג בעומר (ה'תשמ"א)¹ על ענין
"שמחת רשב"י": "להעיר מטואו"ח סתכ"ח: לעולים ביום שיהי
פורים יהי ל"ג בעומר וסימן פל"ג ח"י פי פורים ל"ג ח"י באייר.
וראה לקוטי לוי"צ אגרות עי' תד"י² (שם מבאר הקשר הפנימי וע"פ
קבלה בין פורים לל"ג בעומר)] ובחסידות מוסבר הקשר הרוחני
והפנימי של פורים ולג בעומר שהם קשורים למתן תורה דפנימיות
התורה, כמו בפורים היתה קבלת התורה מאהבה 'קיימו וקיבלו
היהודים עליהם ועל זרעם', כמו שאומרת הגמ' הקשר של ימי
הפורים למתן תורה: "הדר קיבלוה בימי אחשורוש", שבימי
הפורים קיבלו את התורה מחדש באהבה שבאה ע"י פנימיות
התורה. וכן כתוב בחסידות של"ג בעומר הוא מתן תורה וקבלת
התורה של פנימיות התורה.

ובפורים נהפך ככתוב במגילה "מאבל ליום טוב", וכן בל"ג בעומר
כפי שכתבנו בגליון הקודם דברי הצ"צ באוה"ת ש"אב"ל – גימט' -
ל"ג; שביום הל"ג לעומר נהפך האבל ליו"ט ושמחה, ופירוש
המילה "אבל" נהפך לתיקון ומישור (עיי"ש).

פורים – אחדות ישראל

ב. וכן מצוות הפורים, כמו משלוח מנות ומתנות לאביונים וכו'
מבטאים את ענין אהבת ואחדות ישראל [כי גזירת ונס הפורים היו
בגלל החיסרון והתיקון של אהבת ישראל שהמן קיטרג ואמר "ישנו
עם אחד מפוזר ומפורד בין העמים", ואח"כ בזמן התיקון
והמלחמה נאמר "נקהלו ועמוד על נפשם", והשמחה היתה באהבה
ואחדות וחגגו את הפורים בצוותא ובאחדות ו"העיר שושן צהלה
ושמחה".

וכן היה בל"ג בעומר התיקון על "שלא נהגו כבוד זה בזה",
והאחדות והאהבה שבאו כתוצאה מזה; שהרי רבי שמעון בר יוחאי
היה מתלמידי ר' עקיבא שנשאר חיים, שהם תיקנו את ענין הכבוד
ואהבה זה לזה, כתלמידי ר' עקיבא הראויים לשמם שעיקר ענינו
היה אהבת ישראל, שאמר על ואהבת לרעך כמוך "זה כלל גדול
בתורה" ומתבטא גם בשמו "עקיבא" – מלשון עקב וביטול לה'
ולכל אחד מישראל, ורשב"י אמר תורה עה"פ "שבת אחים גם יחד"
וגם פעולות ותהלוכות ל"ג בעומר – באחדות גדולה! יחד כל ילדי
ישראל! והשמחה והריקודים באחדות יהודים מכל החוגים.
"גל עיני!"

ג. וגם פורים וגם ל"ג בעומר קשורים עם גילוי פנימיות התורה
שזהו הפירוש "מגילת אסתר" – גילוי הנסתר והסוד, וזהו ענינו של
ר' שמעון בר יוחאי – ספר ה"זוהר" גילוי פנימיות התורה ומרומז
גם בפרשתנו "אמור" שרש"י בדיבור הראשון מתחיל במילה
"להזייר" – מלשון זוהר ואור [ולהעיר שהמילה להזייר בכתוב
חסר – בלא י' גימטריא אמור] ול"ג – הוא – גל – גילוי פנימיות
התורה "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך".

שמחה יתירה!

ד. ובפועל רואים גם שהקשר בין פורים ול"ג בעומר מתבטא גם
בריבוי וגודל השמחה היתירה שבשניהם;

* גיליון מס' 286 – רפ"ו – פו"ר; ובהשגחה פרטית, בגליון זה כתב בפירוט על הקשר
של פורים לל"ג בעומר; כנאמר במגילה "פורים על שם הפו"ר".

¹ נדפס בהוספות ליקו"ש חכ"ב עי' 319.

² להעיר שבמגילה מודגש ענין הדת כנאמר "ואת דתי המלך אינם עושים".

בקרבת ו'ר' – ורגלים או מ' ור' – מועדים ורגלים: שאלו הם רוב העניינים המדוברים בפרשת אמור.
וכנ"ל אמור בגימטריא רמ"ז; וגם במילה זו מרומזים כל הזמנים;
ר' – רגלים (שזה כולל רק את ג' הרגלים) מ' – מועדים שזה כולל כל הימים טובים גם ר"ה ויוה"כ, ז' – זמנים שזה כולל כל הזמנים המיוחדים גם שבתות וראשי חודשים (שעליהם מדובר בספר זמנים ברמב"ם).

חנוכה ול"ג בעומר – הדלקה

ז. כפי שכתבנו לעיל הלכות מגילה ופורים קשורות לל"ג בעומר שחלים תמיד באותו היום בשבוע. הלכות חנוכה – שמסיימים בל"ג בעומר, קשורים לל"ג בעומר, שמצותם בהדלקת הנרות והלל והודאה ובל"ג בעומר הדלקת המדורה היא מנהג ישראל, ובהלכות חנוכה מוזכר גם ענין המדורה.

וגם הלל שאומרים בחנוכה, והלכות הלל ברמב"ם כתובים בהלכות אלו, הלכות חנוכה; וגם "הלל" – מלשון זהר ואור כמש"כ: "בהילו נרו" – ל' הילת אור, שזוהי גם המשמעות של בית הלל – מלשון הילה ואור זורת, ע"י קירוב ומעשים טובים, והרי גם חנוכה קשור ברי"ת – "ח' נרות והלכה כבית הלל", מוסיף והולך ואור.

חגי דברי סופרים ותנאים

ח. יש גם קשר לחנוכה ופורים עם ל"ג בעומר ששלושתם הן ימים טובים וימי שמחה שנתקנו מדברי סופרים או ע"י התנאים ואחריהם ואמנם הם לא ימים טובים האסורים במלאכה, אבל התקבלו בתפוצות ישראל בשמחה גדולה ועצומה ולפעמים עוד יותר מהמועדים.

גדול השלום!

ט. בסיום ספר זמנים שמדובר ע"ד גודל השלום ושלום בית, שסיימו בל"ג בעומר שהוא יום שקשור עם מתן תורה של פנימיות התורה ונישואים של הקב"ה ועם ישראל, מדובר בסיום ע"ד עדיפות שלום בית ונר שבת, גם על נר חנוכה כי "גדול השלום – שכל התורה ניתנה לעשות שלום בעולם שנאמר "דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום!"⁴, ומתאים שלומדים זאת בל"ג בעומר, יום שבפועל יש בו הרבה חתונות ונישואים, ול"ג בעומר הוא זמן מתן תורה דפנימיות התורה.

וזהו סיום של כל ספר זמנים ברמב"ם שהוא כל ספר השלישי וכפי שכ"ק אד"ש מה"מ מסביר באריכות בשיחות במעלת ענין "השלישי", על כך שהתורה ניתנה בחודש השלישי כמש"כ בגמרא בסוגיא דמ"ת⁴: "ברוך רחמנא דיהיב לן אוריין תליתאי לעם תליתאי ע"י תליתאי ביומא תליתאי בירחא תליתאי", שכל ענייני מ"ת קשורים ב-3 ומפרש אד"ש את גודל מעלת ה-3 שהוא משלב את שני הניגודים [ובדרך הצחות אפשר לומר בהשגחה פרטית כותבים את המספר שלוש כך – 3; חצי עיגול מלמעלה וחצי עיגול מלמטה וקו המחבר, וכך התורה מחברת ומשלבת את העליונים והתחתונים האלוקות והעולם ע"י המצוות, ועושה מהם מציאות אחת. ומסביר אד"ש מה"מ שזהו ענין מה שהרמב"ם כאן בסוף הלכות חנוכה אומר ש"כל התורה ניתנה לעשות שלום בעולם, שנאמר דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום!"⁴.

ומזהים! שפסקא זו היא הסיום של ספר השלישי ברמב"ם.

וכנ"ל שלישי עניינו שילוב הניגודים והשוניים.

בפורים השמחה היא "עד דלא ידע" ובל"ג בעומר – "שמחתו הגדולה דרשב"י" כלשון כ"ק אד"ש מה"מ³ שזה מתבטא בריבוי והתלהבות של שמחה יתירה ועצומה בחגיגות ל"ג בעומר עם המדורות הגדולות ובפרט על ציון הרשב"י ותהלוכות ל"ג בעומר. ובמכתב הנ"ל מביא כ"ק אד"ש מה"מ בקשר לשמחת רשב"י, וז"ל: "שייכות שמחה לרשב"י בכלל ראה לקו"ד ח"ג (תק"ז, ב): שבאה"ק אומרים – מירון איז א פרייליכער אוהל כו' רשב"י איז א פרייליכער רבי".

אמור - פרשת המועדות

ה. הלכות מגילה וחנוכה, הן הסיום של כל ספר זמנים, שבו מדובר ע"ד כל ההלכות והמצוות של המועדים והזמנים שבמשך השנה. וביום שמסיימים חמישי, בחת"ת הוא באמצע פרשת המועדות, שבפרשת אמור בה, מדובר ע"ד כל המועדים והזמנים של כל השנה, כולל שבת, שבזה פרשת אמור מיוחדת משאר הפרשיות שמדובר בהן ע"ד המועדים, שיש מהן שמדובר רק על שלושת הרגלים, אמנם בפרשת פינחס מדובר ע"ד כל הזמנים וגם ראש חודש כולל שבת ור"ח, אבל שם מדובר בעיקר ע"ד הקרבנות שבכל הזמנים, ולא כ"כ ע"ד מצוות החגים ובפרשת אמור מדובר ע"ד החגיגה והיו"ט של כל החגים, כולל שבת (מלבד ר"ח), אבל כתוב גם על כל פרטי מצוות החגים שזהו התוכן של ספר זמנים.

והנפלא הוא! שהשנה במחזור זה התחילו את ספר "זמנים" ביום שני של יו"ט פסח, "ראש לרגלים", ומסיימים בפרשת אמור; שבפרשה זו מדובר ע"ד מצוות כל החגים.

להזהיר – זוהר

ו. ואפשר לומר על דרך הרמז; בתחילת הפרשה אומר רש"י על הפסוק: "אמור אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם וגו'", ואומר ע"ז רש"י: "אמור, ואמרת – להזהיר גדולים על קטנים", וכפי שכתוב בשיחות אד"ש מה"מ שהמילה "להזהיר" היא רמז לל"ג בעומר שחל תמיד בסמיכות לפרשת אמור; "להזהיר" – מלשון "זוהר" ואור [היינו להזהיר הוא לא רק מלשון נתינת אזהרה (קו הגבורה) אלא גם מלשון להאיר היינו לעשות זאת באופן של סבר פנים יפות ואור מהגדולים על הקטנים, וקשור עם ל"ג בעומר שענינו של רבי שמעון בר יוחאי הוא ספר ה"זוהר", ועיי"כ האיר את העולם באור זוהר פנימיות התורה, וגם בהסתלקותו האיר אור גדול בעולם (שזו אחת הסיבות למנהג ישראל שעושים מדורות גדולות בל"ג בעומר).

ואפשר לומר במילה להזהיר בכתוב חסר (שהרי לא שומעים את היו"ד); "להזהיר" – גימטריא – "אמור" וגימטריא – רמ"ז, שתורתו של רשב"י שהאיר את העולם בתורת הסוד והרמז.

וגם ההשפעה והחינוך על הקטנים (בגיל, ובידיעה ובדרגא הרוחנית, שהיא ע"י אור וקירוב, ומרומז במילה "אמור" אותיות מאור, ואמירה ל' רכה וקירוב, כמו "כה תאמר אל בית יעקב" וחינוך – מ' חן והדר שזהו"ע אהרן אוהב שלום ואת הבריות ומקרבן לתורה ע"י אהבה, אהרן – ר"ת – אהבה רבה. ובברכת כהנים לומדים מאמור להם – שמברכים באהבה.

ואפשר לומר שבמילה "אמור" מרומזים הנושאים הכתובים בפרשה; "א' מ' ו' ר" – ר"ת א' – אהרן, אהבה, שכאן כתובים מצוות הכהונה של אהרן ובניו אוהב שלום ורודף שלום: מ' – מומים שמדובר על המומים הפוסלים בכהנים ובעבודתם, וכן

⁴ שבת פח, א; פ"ח גימטריא פזא ע"ש הפסוק (תהילים יט, יא) הנחמדים מזהב ומפז רב.

³ נדפס גם במכתב הנ"ל בהוספות לקו"ש חכ"ב ע' 319, ממשנת חסידים מס' אייר פ"א מ"ז.

ונפלא הוא!;

שמו של כ"ק אד"ש מה"מ: **מנחם מענדל** – (בגימטריא - צמח צדק"י) שהגימטריא – 332 – של"ב; שמורה על השילוב והחיבור של ה-2 (שנים) השונים והניגודים, לשלבן למציאות והשפעה א' זהו ענינם של אד"ש מה"מ והצמח צדק, שמחברים ומשלים תורת הנגלה והחסידות, חסידים ומתנגדים האלקות והעולם, (וגם מרומז במספר 332 – שמכניסים ומשפיעים את ה-3 – השלום השלום והאיחוד לתוך ה-2; עוה"ז, "רשות הרבים, טורי דפרודא") ואד"ש קשור ל"ג בעומר שהוא הרשב"י ומשה רבינו של דורנו, כפי שכותב אד"ש ל"ג בעומר (ולא לעומר) – גימט' משה. (ואד"ש עושה שטורעם לפעולות ל"ג בעומר) וספירת ל"ג בעומר – "הוד שבהוד" – גימטריא – "מנחם מענדל" – שמו של כ"ק אד"ש מה"מ.

ל"ג בעומר – שלום!

י. על ענין השלום ברמב"ם לומדים בל"ג בעומר שענינו לתקן מה שפגמו תלמידי ר"ע ש"לא נהגו זה לזה", ובל"ג בעומר תוקן ולכך פסקו מלמות, ורואים שעושים פעולות של אהבה ואחדות ישראל בל"ג בעומר השמחות והתהלכות באחדות גדולה: ורשב"י הוא מתלמידי ר' עקיבא שנשאר והפיצו את תורתו שאהבת ישראל היא כלל גדול בתורה.

"תקות" חוט השני⁵

על סיום ה' מגילה וחנוכה

סיכום הקשר של ההלכה ברמב"ם לפרשת השבוע ולתאריך.

- א. סיום ה' מגילה וחנוכה בל"ג בעומר – ול"ג בעומר חל באותו יום בשבוע שחל פורים, עניינם א'; גילוי פנימיות התורה.
- ב. פורים ול"ג בעומר – אחדות ישראל.
- ג. שמחה יתירה בפורים ול"ג בעומר
- ד. סיום ספר זמנים כשקוראים בחת"ת את פרשת המועדות בפרשת אמור.
- ה. אמור – ר"ת; אהרן אהבה, מומים, או מועדים, ורגלים.
- ו. ל"ג בעומר – מנהג הדלקה ומדורה ובחנוכה מצות הדלקה.
- ז. פורים חנוכה ול"ג בעומר – חגים מדברי סופרים התנאים.
- ח. בסיום ספר השלישי ברמב"ם – ע"ד גדול השלום – ע"ד אוריאל תליתאי בירחא תליתאי "כל התורה נתנה לעשות שלום בעולם!"
- ט. בל"ג בעומר – גדול השלום!

בקשר למ"ש הרמב"ם בסיום ה' חנוכה וכל ס' זמנים

על נרות שבת ונר חנוכה ובקשר למדורות ל"ג בעומר

כדאי לציין דברי כ"ק אד"ש מה"מ

על מבצע נר חנוכה ומבצע נש"ק (נר שבת קודש)

א. לפני חנוכה ה'תשל"ד (אחרי מלחמת יום הכיפורים), התחיל הרבי את ה"שטורעם" הגדול על "מבצע חנוכה", להשתדל שיגיע לכל מקום, ואמר אז לשלוח מנורות גם בדואר, כדי שעובדי הדואר יראו המנורות, ויהי גם עליהם "פרסומי ניסא"!

ובשנת תשל"ד, השנה הראשונה של "מבצע חנוכה" הגדול, אמר אד"ש שגם הילדות תדלקנה נר חנוכה כמו הילדים.

ומח"י אלול ה'תשל"ד התחיל הרבי ה"שטורעם הגדול" בקשר ל"מבצע נר שבת קודש", שכל בת, מגיל חינוך תדליק בעצמה ובברכה

נר שבת קודש. ולקראת חנוכה ה'תשל"ה הורה אד"ש שהבנים ידליקו נר חנוכה והבנות נר שבת קודש (וכך נשאר שהבנות מדליקות רק נש"ק).

להבת אש גדולה!

ב. ובשנת תשל"ה, בזמן שעשה את ה"שטורעם הענק" של מבצע חנוכה ונש"ק אמר אז כ"ק אד"ש מה"מ בשיחה: "פון די אלע ליכטאלאך, פון נרות חנוכה ונרות שבת קודש, מ'וועט זיי אלע צוזאמענבינדען, און ס'וועט זיין איין גרויסע פלאם פייער, וואס וועט פארבענען די שיריים פון די ווענט פון גלות, און וועט ברענגען דעם אור הגאולה!..." [= "את כל הנרות הקטנים והבודדים של נרות חנוכה ונרות שבת קודש, נקשור את כולם יחד, ותהי' להבת אש אחת גדולה, שתשרוף את השיריים של כתלי הגלות, ותביא את אור הגאולה!..."]

הנש"ק האמיתי

ג. באותה תקופה נסעה לארה"ק במטוס חברת "אל-על" מנהלת ויו"ר מבצע נש"ק, הגב' אסתר שתחי' שטרנבערג [שהנפיקה עם משפחתה מאות אלפי פמוטות נרות וחומר הסברה על המבצע עד היום, שגרם לרבי נחת רוח רב] ובבדיקה הבטחונית השגרתית לפני העלי' למטוס שאלו אותה "האם יש איתך נשק?", והיא שכ"כ שקועה ב"מבצע", ענתה לתומה: "כן, כן, בוודאי יש איתי נשק!". והתחילה לפתוח את תיקה להראות להם.. מיד נהייתה בהלה בין אנשי הביטחון והזעיקו רבים לשמור על האישה מפעולה מסכנת...

כן, כן זהו ה"נשק האמיתי" שלנו, והאמצעי לשרוף ולבטל את כל שיירי צרות הגלות, ולהבאת אור הגאולה מי"ד ממ"ש, נאו!

שדה התעופה!

ד. בא' השנים בעיצומו של "מבצע-חנוכה", שהדליקו מאות ואלפי נוסעים נרות חנוכה בשדות התעופה קנדי ונוארק לפני שעלו למטוסים לנסיעה לארה"ק (וגם כבדנו אותם במאכלי חנוכה, וכידוע כ"ק אד"ש מה"מ אמר בשיחה שה"מבצע" הוא גם שיהודים ידליקו נרות חנוכה, וגם לתת להם לאכול מאכלי חנוכה (סופגניות ולביבות וכדו') וגם לשמחם בשמחת החנוכה).

וא' האברכים רצה לעודדני, שאני אחראי בעז"ה על הפעילות, והראה שמובא בשו"ע או"ח בהלכות חנוכה ב"מגן-אברהם", בזה"ל:

"באירפורט מדליקין ד' וה' נרות", הוא רצה לעודדני שיש סמוכין להדלקה באירפורט [אלא שאפשר להוסיף ד' אלפים וה' אלפים נרות].

מה מדובר שם, הרי עוד לא הי' בזמנו ערפארט? (שדה תעופה)?

[ב"חלוקת כוס של ברכה" הרבי תמיד ב"ה נתן לי (בלי שאצטרך לבקש או לרמוז, כי הרבי רצה שמי שיש לו שליחות שיבקש בקבוק עבור אנשיו ופעולותיו) בקבוק "משקה" (או יין במוצאי אחרון של פסח) בפעם הראשונה עברתי והרבי קרא לי חזרה ואח"כ ידעתי כבר שרוצה לתת לי כל פעם.

בפעמים הראשונות אמר לי: "פארן לופט פעלד" [=עבור שדה התעופה (המשמעות באידיש: שדה האויר), ואח"כ שינה וקרא לזה ואמר: "פארן שדה התעופה!"] [אולי בגלל המשמעות המשיחית בזה; כנאמר: "השדה אשר ברכו ה'", ו"התעופה" – מזכירים הנאמר על הגאולה "הן אלה כעב תעופינה, וכיונים אל ארבותיהם", וכידוע מה שאומר אד"ש מה"מ שבגאולת המשיח לא יצטרכו אווירונים כי יבואו בעננים ישר לארה"ק, (ואולי באוירונים ישתמשו אז להביא הגוים לארה"ק ולבית המקדש, כי גם הם יבואו וינהרו בהמוניהם, כנאמר על בית המקדש והר הבית "יבין יהי' הר בית ה' בראש כל ההרים, ונהרו אליו כל הגוים". ולא צריכים לומר שלהם יהי' הנס כמו ליהודים "וארו עם ענני שמיא", מידי חודש בחדשו ומידי שבת

⁵ יהושע ב, חי. ועיין ברש"י שפירוש "תקות" – מלשון "קו וחבל" (שבו הורידה המרגלים של יהושע, ובו תלו משפחת רחב תקוותם), והרי זו מטרת חיבורנו "תקות מנחם" - להראות בעז"ה את הקו וחוט השני המקשר ומשווה התוכן הנלמד בשיעורי הרמב"ם עם תוכן הפרשה והתאריך בשנה, (ועיין מה שכתבנו בזה בהקדמה לספרנו "תקות מנחם" ח"א).

בשבתו יבוא כל בשר להשתחוות לפני אמר הוי"ו שע"ז אומרים חז"ל שהעננים יטענו היהודים, אבל לגויים יצטרכו המטוסים.

צירוף כל הנרות יחד!

ה. עיינתי ב"מגן אברהם" בשו"ע או"ח בהלכות חנוכה, ושם מדובר אודות הדין (שע"כ גם מדובר ברמב"ם שלמדו בימים אלה), ששמים כמה פתילות בכלי א' בלי הפסק, אם כשר לנר חנוכה, וע"ז כותב ה"מגן אברהם" שבערפארט [שם עיר שהיתה באירופה] מדליקין ד' וה' נרות בכלי א'.

האברך הנ"ל רצה לעודדני שרואים סמך ורמז בשו"ע ל"מבצע חנוכה" איירפורט, אבל כשעיינתי בפנים ההלכה במ"א בשו"ע, שוברו בצידו, כי מיד כותב ע"ז המ"א: "ואסרתי להם דהוי כמדורה"; שהוא אוסר להם זאת, כי מכיון שכמה פתילות בכלי א' בלי הפסק הוי כמדורה, ולא מצות נר חנוכה...

ואמרתי לבאר זאת ע"י הצחות" – "כפתור ופרח"!

עפ"י דברי כ"ק אד"ש מה"מ בשיחה הנ"ל: "שאת כל הנרות הקטנים והבודדים של מבצע חנוכה ומבצע נש"ק קושרים ומחברים יחד ללהבת אש גדולה, ששורפת שיירי הגלות ומביאה אור הגאולה".

היינו הביאור ב"דרך הצחות"; "ואסרתי להם" – קשרתי את כל הנרות [כמו עה"פ: "מאלמים אלומים", אומר התרגום אונקלוס ומובא בפרש"י: "מאסרין אסרן"; שקושרים יחד כל הנרות הרבים ועושים מהם להבה גדולה, "דהוי כמדורה" - מדורת אש גדולה הקשורה לאור הגאולה! (קשורה גם בלי"ג בעומר, כידוע שחנוכה הוא החג מתקנת חכמים שבסדר הזמנים בא אחרי וסמוך לחנוכה שהי' בזמן בית שני, משא"כ נס פורים הי' לפני"ז בתקופה שבין הבית הראשון לשני) והמדורה זורחת ומביאה את אור הגאולה כנאמר: "וכבוד הוי' עליך יזרח" מ"י"ד ממ"ש, נאו!

הפרשת חלה וברכה מהסידור!

ו. כשהרבי שלח את המצות שלו לחלוקה בארץ הקודש לתושבים ולחיללי צה"ל זכיתי בעז"ה שהייתי אחראי על ארגון המשלוח והסידור באווירון חברת אל-על בשדה התעופה "קנדי" כאן בגלל ההיכרות והקשרים ע"י המבצעים הרבים, (פעם א' הרבי אמר לי: "אתה הרי שם כל הבעה"ב!...), הסדר במשך שנים הי' שאד"ש מה"מ הלך לבנין הספרי" הסמוך ל-770, שם היו כ-4-5 חבילות גדולות של מצות שהיו פתוחות, כי אד"ש לקח ושבר חתיכה מכל חבילה למצות הפרשה חלה (הרבי הביא איתו את סידורו לשם כדי לומר ברכת הפרשת חלה מהסידור) [כל החבילות עמדו א' ליד השניה ומכוסות בנייר גדול שכיסה את כולן ע"י ההלכה "הסל מצרפן לחלה" ואח"כ הבחורים עוזרי המזכירות סגרו החבילות ועטפו כ"א בפלסטיק – ניילון מחשש גשם בדרך. [נויותר פרטים על מעמד זה ודברי אד"ש והמופתים שהיו בגליון "בית משיח" של לפני פסח השתא].

הדפסת התניא – "הכת"ר"!

ז. בשנת ה'תשד"מ [הרבי אמר אז לא לומר תשמ"ד, וד"ל], הורה הרבי שבכל מקום בעולם ידפיסו את ספר התניא כדי לקשר המקום והתושבים לפנימיות התורה ולחסידות, אבל אז קבלו רשות ע"י המזכירות בכל עיר להדפיס פעם א' במקום א', ולא בכל שכונה, אבל מזכירו האישי של אד"ש ויור"ר ה"מרכז" הרחמ"א ע"ה חודקוב נתן לי רשות מיוחדת להדפיס התניא בשדה התעופה, ואמר לי "קנדי איירפארט זה "אינטערנאשיונאלי" (מקום בין לאומי), ובאופן חריג קבלתי את רשות ההדפסה [רק כמה שנים אחרי"ז, נתנו רשות להדפיס גם בכל שכונה ובכל קהילה ומוסד].

הוצאת התניא שלי היתה מהאלף הראשונים בשנה הראשונה, ולכל הוצאה יש מספר (באותיות), והתניא של שדה התעופה קנדי הי' מספר – 625 (אחזו אז במספר מאוד סמוך ובגלל "חולשתי" למספרים ואותיות, בקשתי וקבלתי את מספר זה) תרכ"ה – הכת"ר.

כריכת ה"תניא" נגמרה אז בסמיכות לב' ניסן, היום שכ"ק אד"ש נותן ושולח המצות לארה"ק, ומכיוון שאז הגיעו הספרים הראשונים מהכריכיה, (והרי המשלוח קשור בפעילות המבצעים בשדה התעופה), חשבתי שמתאים במעמד זה להגיש לרבי התניא החדש (היות והרבי

בין כך עומד ומחכה שיגמרו לסגור ולארוז, ורק אח"כ מוסר המצות (השליחות).

יחד עם ה"תניא" הגשתי לרבי דו"ח מפעילות ה"מבצעים" בחודשים האחרונים כולל ה"מבצע חנוכה" הגדול בשדה התעופה קנדי. ויחד עם הדו"ח גם כתבתי הנ"ל, הרמז ב"דרך הצחות" ב"מגן אברהם" למבצע חנוכה באירפורט.

כשהגשתי לרבי את התניא [נתתי לאד"ש 2 ספרים משתי הקדשות שונות לזכותם], אד"ש מה"מ שאלני: "האם כבר קבלת את שטר ההשתתפות על הוצאות התניא? [על כל הוצאה חדשה של תניא, נתן אז הרבי ע"י המזכירות שטר של 20 דולר] ועניתי: לא. והרבי המשיך: "תקבל אח"כ במזכירות את השטר", והוסיף: "ומכיוון שנתת 2 ספרים, תקבל 2 שטרות".

נתינת 2 שטרות ההשתתפות בהדפסה!

ח. כ"פ בזמן שהרבי נתן לי השליחות לארגון משלוח המצות אמר שאדאג שהכל ישאר חתום בלי נגיעת יד זרה, וביקש שכשאגמור המשלוח להודיע במזכירות את הפרטים באיזה מיכל הם נוסעים (כי קבלנו מיכל מיוחד שנקינו בשביל המצות, ואנחנו נעלנו המיכל ושמתו ע"ז את הסמל של חב"ד בשדה התעופה, יחד עם שלט גדול שבמיכל נוסעות המצות של הרבי מליובאוויטש לתושבי ארה"ק, כדי שהאנשים שלנו בארץ יוכלו לאתרן מיד ולא תיגע בהן שום יד אחרת).

הפעם כשהתקשרתי להרב גראנער להודיע על פרטי המשלוח, שאלני איפה תהי' מחר בבוקר אחרי קריאת התורה? ואמר לי שהרבי רוצה בעצמו לשמוע ממך על פרטי המשלוח, וכן בעצמו לתת לך את 2 השטרות עבור הוצאת התניא בשדה התעופה, ואמר לי שמחר בבוקר אעמוד ב"גן עדן התחתון" ע"י דלת חדרו הקי' של הרבי וכשהרבי יחזור מקריאת התורה (בשנים הנ"ל הי' עוד קריאת התורה בואל למעלה). הוא רוצה לשמוע ממך על המשלוח ולתת לך השטרות.

ולמחרת אחרי קריאת התורה עמדתי ב"גן עדן התחתון" ע"י דלת חדרו הקי' של הרבי, ואד"ש שאל והתעניין על פרטי המשלוח, והוציא מכיס הסירטוק שלו 2 שטרות של 20 דולר עבור הדפסת התניא. ואח"כ דיבר איתי ואמר לי עוד ענינים (ועוד חזון למועד בעז"ה).

הנאה מועטה מהמיטה...

ט. פעם א' בזמן משלוח המצות ביקש ממני המזכיר המשב"ק הרה"ת לייבל שיחי' גראנער, שכשאחזור משדה התעופה, ובאותו יום הרבי נסע לאוהל, כנראה שהי' ב' ניסן, וכ"פ לפני שנסע לאוהל ראינו שהרבי נותן את מפתח חדרו הקי' להרב גראנער שיחי', כדי לסדר החדר והספרים (לרבי עצמו לא הי' שהות להחזיר הספרים שהשתמש לארונות). וע"כ הרב גראנער ביקש ממני, שכשאחזור אדפוק על דלת החדר הקי' והוא יגש לדלת ויפתח, ואמסור לו את פרטי המשלוח (וכמובן שרק עמדתי מחוץ לדלת ולא נכנסתי פנימה לחדר).

כשעמדתי ע"י פתח דלת חדרו הקי' ראיתי דבר מדהים!

ע"י השולחן של הרבי עומדת מיטה (מאז שנת תשל"ח הכניסו מיטה לאד"ש), ועל חצי מהמיטה לכל ארכה יש חבילות מכתבים, ז.א. שאם אד"ש מה"מ מרשה לעצמו לנוח קצת יכול לעשות זאת רק על חצי מיטה לרחבה, ולא "מרשה" לעצמו לנוח על יותר מחצי....

לזכות

החתן הת' שמואל שיחי' הולצמאן

והכלה מירה שתחי' פורת

ליום חתונתם י' סיון הי' תהי' שנת עליון בכל – שנת תבוא עלינו ברכה

בשעה טובה ומוצלחת בברכת מזל-טוב! מזל-טוב!

ויזכו לבנות בנין עדי עד על יסודי התורה והחסידות

וחיים מאושרים בגשמיות וברוחניות מתוך בריאות אושר ושמחה

תמיד כל הימים ויזכו לקבלת פני משיח צדקנו מ"י"ד ממ"ש, נאו!

נדפס ע"י הורי החתן הרה"ת יוסף יצחק וזוגתו שיחי' הולצמאן

(דברים שנאמרו בסעודות סיומי הרמב"ם בביהכ"ס וביהמ"ד ליובאוויטש - 770 - בית משיח)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!